

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 40 χρόνια

ΜΕΡΟΣ 12ο

Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Ενας νέος Κόσμος

Πριν λήξει η δεκαετία του '70 μαύρα σύννεφα άρχισαν να συσσωρεύονται πάνω από τον "Πανελλήνιο Κήρυκα" και πολύ γρήγορα θ' άρχιζε να βάζει νερά από παντού επειδή, όπως είπαμε, η έξοδος κορυφαίων στελεχών του τον είχε αποδυναμώσει διοικητικά και δημοσιογραφικά, αλλά η εφημερίδα εξακολουθούσε να μονοπωλεί τον παροικιακό Τύπο ελλείψει αντιπάλου. Αλλωστε, στο μεταξύ, ο Θήο Σκάλκος, είχε συνάψει φιλικές και επιχειρηματικές σχέσεις με τον μεγιστάνα των Αυστραλιανών μέσων επικοινωνίας, Ρούπερτ Μέρντοκ, που τον βοήθησε να επεκτείνει το συγκρότημά του στη Μεμβούρνη με μεγάλο τυπογραφείο, κάνοντας ανταγωνισμό στη μεγάλη ομογενειακή εφημερίδα της Αυστραλίας, τον "Νέο Κόσμο" και σάς παρακαλώ να το κρατήσετε αυτό επειδή προέκυψαν συνέπειες.

Πάντως, τα προβλήματα για τον "Πανελλήνιο Κήρυκα" άρχισαν σχεδόν με την άφιξη στην Αυστραλία του νέου Αρχιεπισκόπου, κ. Στυλιανού Χαρκιανάκη, ενός ιερωμένου με πυγμή, που όπως τον Θήο Σκάλκο δεν σηκώνει μύγα στο σπαθί του και η σύγκρουση αποδείχτηκε αναπόφευκτη.

Θυμάστε σε προηγούμενο δημοσίευμα που ανέφερα ότι ο Θήο με πήρε να δούμε ένα σπίτι στο Μάρικβιλ που προωρριζε για δίγλωσσο κολλέγιο; Επειδή δεν μου ξαναμίλησε γι' αυτό το θέμα, πίστευα ότι είχε εγκαταλείψει την ιδέα, αφενός επειδή ήταν πολύ δύσκολο να την πραγματοποιήσει και απ' ετέρου δεν χρειαζόταν ακόμη έναν μπελά στο κεφάλι του, όμως ο Θήο δεν είχε παραιτηθεί από τη φιλοδοξία αυτή και σύμφωνα με τον μύθο ζήτησε από τον κ. Στυλιανό να συνεταιριστούν για την ίδρυση του κολλεγίου. Υποτίθεται ότι ο Αρχιεπίσκοπος τού απάντησε πως η Εκκλησία δεν κάνει συνεταιρισμούς με ιδιώτες και ο Θήο άρχισε τον πόλεμο εναντίον του.

Πρέπει να πω ότι μέχρι που παραιτήθηκα από το συγκρότημα του "Πανελληνίου Κήρυκα" το 1979 δεν γνώριζα τίποτε γι' αυτή την υπόθεση, επειδή δεν ανήκα στον εσωτερικό κύκλο των συμβούλων του και δεν δημοσιογραφούσα, άρα στηρίζομαι σε φήμες από καλές πηγές και μπορώ να πω ότι ο Θήο δεν άρχισε τον πόλεμο επειδή ο κ. Στυλιανός αρνήθηκε συνεργασία για το κολλέγιο. Ο Θήο Σκάλκος είναι αρκετά ευφυής για να γνωρίζει ότι ο κ. Στυλιανός δεν ήταν υποχρεωμένος να συνεργαστεί μαζί του και άλλωστε ο Θήο δεν είχε ανάγκη το κολλέγιο. Πιο πιθανή αιτία είναι πως η απόπειρά του να επιβληθεί από την αρχή στο νέο ιεράρχη ε-

νόχλησε τον κ. Στυλιανό. Όπως φαίνεται, σε μεταξύ τους συζήτηση ειπώθηκαν πράγματα που δεν έπρεπε, ή πως κάποιος καλοθελητής μετέφερε στο Θήο κάποιο υποτιμητικό χαρακτηρισμό που είπε ή και δεν είπε ο Αρχιεπίσκοπος. Με την ισχύ που τού έδινε η εφημερίδα ο Θήο αντέδρασε οργισμένα και επειδή δεν υπήρχε κανείς να τον συμβουλευσει ότι πρέπει να τηρήσει την ψυχραιμία του μπροστά σε έναν επικίνδυνο αντίπαλο, άρχισε να βάλλει εναντίον του κ. Στυλιανού από τις στήλες της εφημερίδας του.

Μετά την αποχώρησή μου και των άλλων στελεχών ο Θήο κατέφυγε υποχρεωτικά σε ανθρώπους που δεν ήξεραν, ή δεν ήθελαν να τον προστατεύσουν, όπως είχαν καθήκον. Βέβαια, είχε προσλάβει τον Ικαρο Κυριάκου, που εξελίχθηκε σε πολύ καλό διευθυντή εφημερίδας με τεχνικές και δημοσιογραφικές ικανότητες, αλλά και τον Κώστα Ποτήρη, ικανό δημοσιογράφο και οι δύο σοβαροί άνθρωποι που ποτέ δεν θα κατέφευγαν στο λιβέλλο, αλλά τα διευθυντικά πόστα ήταν κατειλημμένα. Είναι χαρακτηριστικό ότι με αρχισυντάκτες τον Γιώργο Τσερδάνη ή τον Μπάμπη Ράκη, που από άνοια δεν ανέφερα σε προηγούμενα δημοσιεύματα, ο "Πανελλήνιος Κήρυκας" δεν είχε μηνυθεί για λιβέλλο. Να αναφέρω ακόμη ότι ο Θήο δεν πλήρωσε ακριβώς μόνο λιβέλλογραφήματα εναντίον του Αρχιεπισκόπου, αλλά και για λιβέλλους εναντίον άλλων με τους οποίους είχε διαφορές.

Σε μια συζήτησή μας κάποτε, ο Θήο μου είχε πει ότι "για να πετύχεις στις επιχειρήσεις χρειάζεσαι έναν καλό λογιστή και έναν καλό δικηγόρο", λόγια προφητικά αφού αργότερα πλήρωσε μια περιουσία σε λογιστές και δικηγόρους...

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να ανοίξω μια παρένθεση για να αναφερθώ στο πάντα επίκαιρο θέμα τού λιβέλλου, που τιμωρείται αυστηρά από το νόμο. Λιβέλλος είναι μια ψευδής καταγγελία που θίγει την αξιοπρέπεια κάποιου ή και τον βλάπτει οικονομικά. Θα ρωτήσει, λοιπόν, κάποιος: Μα δεν μπορούσε ο Θήο ν' ασκήσει κριτική στους αντιπάλους του χωρίς να τους πληρώσει ακριβώς στο τέλος; Βεβαίως και μπορούσε αν είχε ανθρώπους που ήξεραν τί γράφουν. Ο Θήο είναι ικανός για πολλά πράγματα, αλλά δεν είναι δημοσιογράφος και φυσικά στηρίζεται σ' αυτούς που πληρώνει για να τον εκφράζουν. Από όσο τον γνωρίζω, ποτέ δεν υπαγόρευε τί θα γράφεις, απλά σου λέει τί

θέλει και εσύ γράφεις το άρθρο. Οι άσχετοι θεώρησαν καλό να συκοφαντήσουν τους αντιπάλους του για να τον ευχαριστήσουν ή επειδή δεν ήξεραν να το κάνουν διαφορετικά. Στα 20 χρόνια υπηρεσίας μου στον "Κόσμο", πολλές φορές χρειάστηκε να απαντήσω και συνήθως σκληρά στους εχθρούς της εφημερίδας μας, αλλά το έκανα χωρίς να πληρώσουν ούτε ένα σεντ αποζημίωση οι εκδότες, επειδή αποφεύγω τον λιβέλλο για να προστατεύσω την αξιοπιστία μου και το συμφέρον τού εργοδότη μου.

Βλέπετε, ο Τύπος είναι η τέταρτη εξουσία και νόμος επιτρέπει στο δημοσιογράφο να γράψει όποια καταγγελία εναντίον οποιουδήποτε εφόσον έχει στη διάθεσή του αποδεικτικά στοιχεία και αυτό το βλέπουμε στα αγγλόφωνα έντυπα σχεδόν κάθε μέρα με τις αποκαλύψεις τους για μοιχείες, πλαστογραφίες, παρανομίες, σπατάλες δημοσίου χρήματος κλπ. κλπ. Επιπλέον, το Σύνταγμα, που προστατεύει την

τήσεις τού Θήο, χωρίς το παραμικρό κόστος. Κλείνω την παρένθεση και συνεχίζω.

Ο "Πανελλήνιος Κήρυκας" έκανε στο τέλος της δεκαετίας τού '70 δύο μοιραία λάθη με θλιβερές συνέπειες μεταξύ άλλων και την αλλαγή τού ιστορικού ονόματος "Πανελλήνιος Κήρυξ" σε "Ελληνικό Κήρυκα".

Το πρώτο λάθος ήταν ο πόλεμος εναντίον του κ. Στυλιανού και το δεύτερο ήταν ότι σταμάτησε να πάρουν σιάζει από τις στήλες της εφημερίδας του το έργο της Αρχιεπισκοπής και τα επιτεύγματα των φορέων της. Ενώ, με τη φιλοσοφία τού "φίλος μου ο εχθρός τού εχθρού μου", αναγκάστηκε να αγκαλιάσει την Κοινότητα.

Προηγουμένως, ο Θήο Σκάλκος ποτέ δεν ήταν φίλος της προοδευτικής παράταξης ή τού ιστορικού φορέα μας και η "Νέα Πατρίδα" είχε δημοσιεύσει πύρινα άρθρα εναντίον των αριστερών στην Κοινότητα, αλλά ξαφνικά αυτός και συνεργάτες του που δεν ήξεραν προς τα πού πέφτει η Κοινότητα, έγιναν ένθερμοι οπαδοί τού Κοινοτικού Θεσμού! Το αναφέρω επειδή με αυτή την τακτική έχασε τις διαφημίσεις της Αρχιεπισκοπής και των φορέων της, αλλά και πολλούς αναγνώστες οπαδούς της, δημιουργώντας ένα τεράστιο κενό στην ενημέρωση της παροικίας που έπρεπε να καλυφθεί.

Ο Τάκης Καλδής, που είχε εγκαταλείψει την κομμουνιστική παράταξη μετά την εισβολή της Σοβιετικής Ενωσης στη Τσεχοσλοβακία, αν δεν κάνω λάθος και βρισκόταν στα μαχαίρια με τους πρώην συντρόφους του και την Κοινότητα, ανάλαβε να καλύψει το κενό με την έκδοση καινούργιας εφημερίδας στο Σίδνι με τη βοήθεια τού Δημήτρη Γκόγκου, ιδιοκτήτη τού "Νέου Κόσμου", που ήθελε να πληρώσει με το ίδιο νόμισμα τον ανταγωνισμό τού Θήο στην Μεμβούρνη, βάζοντας "πόδι" στο Σίδνι.

Το 1982, λοιπόν, άρχισε να κυκλοφορεί ο "Κόσμος" με πρώτο αρχισυντάκτη τον Γιώργο Τσερδάνη, χωρίς ούτε αυτό ν' ανησυχήσει τον πανίσχυρο Θήο και τους συνεργάτες του, που έλεγαν περιφρονητικά "μωρέ ποιός θ' αγοράσει αυτή την εφημερίδα", αλλά κατέληξαν να την αγοράζουν και στον "Κήρυκα" όταν έγινε σοβαρός και υπολογίσιμος αντίπαλος. Για τους Κοινοτικούς, που ανέλπιστα απέκτησαν δικό τους έντυπο και σύμμαχο έστω τον Θήο και τους συνεργάτες του στον πόλεμο εναντίον της Αρχιεπισκοπής, ο "Κόσμος" ήταν ανάθεμα λόγω Καλδή, αλλά και της αποκλειστικής υποστήριξης που πρόσφερε στην Εκκλησία και τους φορείς της.

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗ, Μάθε τη τέχνη κι' άστηνε...

